

Yeshua Fixed Them Breakfast

Paul Sumner

You're in shock. Your hopes are collapsing under pounding storm waves. You're disillusioned about the central person in your life who made promises that have, apparently, all died — with him.

But have they? Did he?

You go home. Pick up the remnants of the life you abandoned to follow him. For now, work staves off depression and despair. Physical labor outside, all night, with good friends, keeps the mind occupied.

Then at dawn, when you're most depleted in body and soul, you see the unexpected. He's standing there in the dim twilight, like the bright morning star telling you the night is ending soon. Resurrection of the sun is coming.

So it was for Peter (*Shimon Bar-Yonah*), the fisherman from *Kefar Nahum* on the shore of *Yam Kinneret* in the northern region of *Galil*. He had followed Yeshua of Nazareth for about three years. He was convinced he was from God: "You are the Mashiach, the Son of God ... you are the Holy One of God" [Matt 16:15; John 6:69].

But then Yeshua was arrested, illegally tried in two courts and executed by a military death squad. How could this happen to God's Mashiach?

Peter couldn't endure. He publically denied knowing Yeshua.

Three days later, in a secret meeting place in Jerusalem, Peter and the other disciples saw Yeshua, apparently raised from the dead. Was this merely a vision or mass hallucination born of desperate hope that he had not died?

Yeshua Zorgde voor Ontbijt

Paul Sumner

Vertaling Marcel Achten

Je bent in shock. Je hoop is bezwaken onder beukende stormgolven. Je bent gedesillusioneerd over de belangrijkste persoon in je leven die beloften deed welke blijkbaar — zoals hij — dood zijn.

Maar is dat zo? Deed hij dat?

Je gaat naar huis; neemt de resten op van het leven dat je achterliet om hem te volgen. Want nu houdt werken depressie en wanhoop weg. Lichamelijke arbeid buiten, de hele nacht, met goede vrienden, houdt de geest bezig.

Dan zie je, bij het ochtendgloren, als je het meest uitgeput bent naar lichaam en ziel, het onverwachte. Hij staat daar in de duistere schemering, als de heldere morgenster die je vertelt dat de nacht binnenkort voorbij is. De zon staat op.

Zo was het voor Petrus (*Shimon Bar-Yonah*), de visser uit *Kefar Nahum* aan de oever van *Yam Kinneret* in de noordelijke regio van de *Galil*. Hij had Yeshua van Nazareth ongeveer drie jaar gevolgd. Hij was ervan overtuigd dat hij uit God kwam: "Gij zijt de Mashiach, de Zoon van God ... u bent de Heilige van God" [Mat 16:15, Joh. 6:69].

Maar toen werd Yeshua gearresteerd, illegaal in twee rechtbanken verhoord en door een militair doodseskader geëxecuteerd. Hoe kon dit bij de Mashiach van God gebeuren?

Petrus kon het niet verdragen. Hij ontkende publiekelijk dat hij Yeshua kende.

Drie dagen later, op een geheime ontmoetingsplaats in Jeruzalem, zagen Petrus en de andere discipelen Yeshua, blijkbaar uit de doden opgewekt. Was dit alleen maar een visioen of waanidee geboren uit een wanhopige hoop dat hij niet gestorven was?

Thomas came late to the gathering. When they affirmed, "We have seen the Lord," he didn't believe them [John 20:18-25]. But when he tangibly encountered Yeshua, he believed for himself.

And yet, we readers sense that uncertainty still plagued the disciples.

Because, some days later, they fled the heady, threatening Holy City for their homes in the north and their previous life of fishing on Lake Kinneret. On these very waters they had seen Yeshua's divine power before [John 6:16-21]. And here he chose to "manifest himself" to them, again.

In the pre-dawn light, he stood on the shore and called out to them in their boat [John 21:1-13]. He called them "children," not men.

The one known as the Beloved disciple said, "It is the *Adon*, the Lord himself." Quickly, Peter jumped in the water to swim toward Yeshua. The others rowed as hard as they could.

When they arrived, they found an unbelievable scene. On the beach was a hot charcoal fire* cooking small pieces of fish* and handmade pita bread. Yeshua told them to bring some of their catch to add to the meal.

* The Greek word *anthrakia* denotes a heap of hot coals; as in John 18:18.

* The word *opsarion* denotes small cooked fish; as in John 6:9.

Then Yeshua uttered a most heart-melting invitation to his soulbattered, bewildered children:

"Come and have breakfast."

As a servant-host would do, Yeshua "took the bread" (as he did at their last Passover Seder), broke it in pieces and gave it to them, with the fish. We aren't told more about the meal, but we expect that Yeshua offered thanks for it, as he always did before [Matt 15:36; John 6:23].

While serving them, we hear no rebuke from him for their earlier fear and unbelief.

And we wonder: How did he do all this, and before dawn? He caught and cleaned the fish, mixed the bread flour (with olive oil?),

Thomas kwam laat toe bij de bijeenkomst. Als ze bevestigden: "Wij hebben de Heer gezien", geloofde hij hen niet [Joh 20:18-25]. Maar toen hij Yeshua tastbaar ontmoette, geloofde hij wat hem betrof.

En toch, wij lezers hebben het gevoel dat er nog steeds onzekerheid bij de discipelen was.

Want enkele dagen later, vluchtten ze uit de benauwende, bedreigende Heilige Stad naar hun huizen in het noorden en hun vorige visserijleven op het meer van Kinneret. Precies op deze wateren hadden zij tevoren de goddelijke macht van Yeshua gezien [Joh 6:16-21]. En hier koos hij ervoor om "zich" opnieuw aan hen 'te "manifesteren".

Bij het ochtendgloren, stond hij op de oever en riep naar hen in hun boot [Joh 21:1-13]. Hij noemde ze "kinderen", niet mannen.

Die bekend stond als de Geliefde discipel, zei: "Het is de *Adon*, de Heer zelf." Petrus sprong snel in het water om in de richting van Yeshua te zwemmen. De anderen roeiden zo hard als ze konden.

Toen ze daar aankwamen, vonden zij een ongelooflijk tafereel. Op het strand was een heet houtskoolvuur* waarop kleine stukjes vis* sudderden en handgemaakt pitabrood. Yeshua zei dat ze een deel van hun vangst aan de maaltijd moesten toevoegen.

* Het Griekse woord *anthrakia* duidt een hoop hete kolen aan; zoals in Joh 18:18.

* Het woord *opsarion* duidt kleine gekookte vis aan, zoals in Johannes 6:9.

Dan sprak Yeshua een heel hartverwarmende uitnodiging tot zijn aangeslagen, verbijsterde kinderen:

"Kom en ontbijt."

Zoals een dienaar-gastheer zou doen, nam Yeshua "het brood" (zoals hij bij hun laatste Pascha Seder deed), brak het in stukken en gaf het hun, met de vis. Ons wordt verder niets over de maaltijd verteld, maar we verwachten dat Yeshua voor het brood dankte, zoals hij voorheen altijd deed [Mat 15:36; Joh 6:23].

We horen, terwijl hij ze bediende, geen berisping van hem voor hun vroegere angst en ongelof.

En wij vragen ons af: Hoe heeft hij dit alles gedaan, en dat vóór dag en dauw? Hij ving en reinigde de vis, mengde het broodmeel (met

collected chunks of charcoal then lit them, so everything was ready when his disciples arrived.

Why would he do this?

Fellowship meals for God's people in the presence of the Holy were observed in days past and were deemed prophetic of ones to come.

- When Moses, Aaron and seventy-two elders ascended Mount Sinai "they saw the God of Israel" and "ate and drank." We assume they did this "before God," as they had on a previous occasion [Exod 24:9-11; 18:12]. To eat and drink in God's presence signifies intimate council with and acceptance by him.
- The angel of the LORD found Elijah collapsed under a tree in the wilderness where he had fled in terror from Jezebel. The angel baked bread for him "on hot stones," set a jug of water nearby, and let him sleep [1 Kings 19:4-8].
- The prophet Isaiah foresaw a grand future meal to be hosted by God on Mount Zion: **The LORD of hosts will prepare a lavish banquet for all peoples on this mountain.** [Isa 25:6a]
Note here that God himself will participate in the meal. What will he eat? **"He will swallow up death for all time"** (v. 8).
- At a marriage festival in the village of Cana, Yeshua blessed the newlyweds and guests with his presence and a miraculous gift of wine [John 2]. Here was a human covenant ceremony honored by the very keeper of the "eternal covenant" himself [Heb 13:20].
- The Cana event and Isaiah's prophecy foreshadowed the final marriage banquet in honor of "the Lamb" [of God] — a ceremony open only to those who are "invited" guests, who accepted the call to come, where they will be greeted as his "wife" [Rev 19:7-9]. In that consummate fellowship meal, it's implied that God, as father and host, will provide everything for Yeshua's "children" at the banquet. It is not a potluck dinner. They cannot contribute to this celebration. They can only accept the gracious invitation — and follow the new dress code [Rev 7:9; 22:14].

olijfolie?), verzamelde stukjes houtskool en stak ze aan, zodat alles klaar was toen zijn discipelen eraan kwamen.

Waarom zou hij dat doen?

Kameraadschapmaaltijden werden door Gods volk in de aanwezigheid van de Heilige in vergane dagen gehouden en profetische als toekomstig gezien.

- Toen Mozes, Aäron en tweeënzeventig oudsten de berg Sinai beklommen "zagen zij de God van Israël" en "aten en dronken." We gaan ervan uit dat ze dit "vóór God", deden zoals bij een eerdere gelegenheid [Ex 24:9-11; 18:12]. Eten en drinken in de tegenwoordigheid van God betekent intiem overleg en acceptatie van Zijn kant.
- De engel van de HEER vond Elia ingestort onder een boom in de woestijn, waar hij in paniek voor Izebel gevlucht was. De engel bakte brood voor hem "op hete stenen," zette er een kruik water bij, en liet hem slapen [1 Koningen 19:4-8].
- De profeet Jesaja voorzag een grote maaltijd door God aangericht op de berg Sion in de toekomst: **De HEERE der heerscharen zal een rijkelijk banket voor alle volkeren bereiden op deze berg.** [Isa 25:6 a]
Merk hier op dat God zelf zal deelnemen aan de maaltijd. Wat zal hij eten? **"Hij zal voor altijd de dood opslokken"** (vers 8).
- Bij een huwelijksfeest in het dorp Kana, zegende Yeshua de jonggehuwden en gasten met zijn aanwezigheid en een wonderbaarlijke wijngave [Joh. 2]. Hier werd een menselijke verbondsceremonie geëerd door de houder zelf van het "eeuwige verbond" [Hebr 13:20].
- Het Kana evenement en de profetie van Jesaja voorafschaduwden het uiteindelijke huwelijksbanket ter ere van "het Lam" [van God] — een ceremonie alleen voor "uitgenodigde" gasten, die de oproep om te komen aanvaarden, waar ze als zijn "vrouw" zullen worden begroet [Opb. 19:7-9]. Die volmaakte kameraadschapmaaltijd houdt in dat God, als vader en gastheer, bij het banket voor Yeshua's "kinderen" alles zal voorzien. Men hoeft zelf niets te voorzien. Men kan er niet aan bijdragen. Men kan alleen de vriendelijke uitnodiging accepteren — en het nieuwe kledingvoorschrift volgen [Opb 7:9; 22:14].

We notice five moving features of the breakfast scene involving Peter and the others on Kinneret's shore :

1. The simplicity of Yeshua's invitation: "Come."
2. The timing: the hour of resurrection when the sun returns to dispel darkness, disappointment, and despair.
3. The simple nourishment: fish and bread.
4. The forethought and preparation of the Host: he collected the food and built the fire by his own hand.
5. The forgiving silence of the Host toward his fearful, uncertain disciples: "Children ... come and have breakfast."

This private fellowship meal on the shore of Kinneret gives us hope when we see Yeshua's spirit toward these men. Projecting beyond this moment, there is an unspoken invitation that draws "all peoples" to him — specifically to come to his banquet on Mount Zion [Hebrews 12:22], being prepared for in the future.

Until then ... Yeshua hosts quiet breakfasts at dawn for disciples who will come ashore to him — even now and here, wherever we are.

We merken vijf aangrijpende onderdelen bij de ontbijtsce ne met Petrus en de anderen aan de oever van Kinneret:

1. De eenvoud van Yeshua's uitnodiging: "Kom."
2. De timing: het uur van de opstanding, als de zon terugkeert om duisternis, teleurstelling en wanhoop te verdrijven.
3. De eenvoudige voeding: vis en brood.
4. Het vooruitdenken en de voorbereiding van de Gastheer: hij bracht het voedsel aan en maakte zelf het vuur.
5. De vergevende stilte van de Gastheer naar zijn angstige, onzekere discipelen: "Kinderen ... kom en ontbijt."

Als we Yeshua's bezieling voor deze mannen zien geeft deze private kameraadschapmaaltijd aan de oever van Kinneret ons hoop. Vanuit dit moment gaat er een onuitgesproken uitnodiging uit die "alle volkeren" tot hem trekt — met name om tot zijn feestmaal op de berg Sion te komen [Heb. 12:22], voorbereid zijnde op de toekomst.

Tot dan ... Yeshua organiseert rustige ontbijten bij zonsopgang voor leerlingen die om hem aan land komen — zelfs hier en nu, waar we ook zijn.

hebrew-streams.org